

V NAŠI DRŽAVI.

Likvidacija oblasti končana. Dne 4. decembra je bila končana likvidacija bivših županij in oblastnih samouprav v Mariboru in v Ljubljani. Od 5. decembra naprej je nastavljeni vse spise samo na Kraljevsko bansko upravo dravske banovine v Ljubljani.

Državni poljedelski sklad. Pri državnih hipotekarnih banki je osnovan za pospeševanje poljedelstva poseben sklad, s katerim bo razpolagalo poljedelsko ministrstvo.

V ministrstvu javnih del je bil sestavljen predlog o elektrifikaciji države. Predlog bo izročen gospodarskim organizacijam v izjavo.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italjanski kralj pri papežu. Dne 5. decembra ob 11. uri predpoldne je posetil italjanski kralj s kraljico papeža. Razgovor med papežem in kraljem je trajal 10 minut. Pri sestanku sta si papež in kralj darovala dragocena darila. Kralj je daroval papežu razkošen naprsni križ iz platine, zlata in lepih biserov. Papež pa je daroval kralju štiri dragocene stare novce in posebno dragoceno vezano knjigo o vatikanski denarni zbirki. Kraljica pa je dobila mozaik in rožni venec iz biserov. — O razgovoru med papežem in kraljem v mali prestolni dvorani ni ničesar znana. Ve se samo to, da je papež po sprejemu izrazil svoje veliko zadovoljstvo radi tega dne, ki je za Italijo tak pomemben. Omeniti je še, da so za ta sprejem odstranili v mali prestolni dvorani tri stopnice, na katerih stoji sicer papežev prestol, tako da je papež sedel v isti višini, kakor italjanski kraljevi par. Po razstanku se je podal kraljevi par v cerkev svetega Petra, kjer je počastil Najsvetejše in grobe apostolov.

Nova čehoslovaška vlada. Sestava nove čehoslovaške koncentracijske (iz vseh večjih strank) vlade se je vlekla po volitvah celih šest tednov. Dne 7. decembra je podpisal predsednik republike Masaryk novo ministrsko listino, v kateri so razdeljena posamezna ministrstva na stranke tako-le: češka agrarna stranka ima ministrskega predsednika, notranje ministrstvo, ministrstvo za narodno obrambo in ministrstvo za poljedelstvo. Češki narodni socialisti so dobili: zunanje in poštno ministrstvo. Češki socialni demokratje bodo zastopani po: pravosodnem ministrstvu, ministrstvu za prehrano in prosveto. Nemški socialni demokratje so dobili ministra za socialno skrbstvo. Češka ljudska (krščanska) stranka ima: ministrstvu za javna dela in za izenačenje. Narodni demokratje imajo ministra za trgovino. Češka obrtna stranka je dobila železniško ministrstvo. Finančni minister dr. Engliš je izven strank. Nova vlada ima v parlamentu, ki bo sklican 12. decembra, za seboj od 300 glasov 206.

Poljska vlada dr. Switalskega je celokupno odstopila.

Avstrijska zbornica je sprejela v soboto, dne 7. decembra spremembo ustave, kakor je bila predložena sporazumno od večjih strank.

V nemškem parlamentu so obračunali s komunisti. V nemški zbornici pripravljajo zakon za varstvo republike. Pri razpravi o tem zakonu je prišlo do tako burnih prizorov radi upadov komunističnih poslancev, da so morali 25 komunističnih poslancev

posamič ali v skupinah radi neprestanih žaljivih medklicev izgnati iz dvorane in sicer osem poslancev za cel teden.

Sporazum med Rusi in Kitajci. Med sovjeti in Kitajci je bila podpisana pogodba, v kateri izjavljata ruska in kitajska vlada pripravljenost, izporediti dosedanjo upravo sporne vzhodne kitajske železnice, radi česar je bilo prišlo med obema državama do krvavega obračuna.

Svet Društva narodov bo sklican v Zenevo 13. januarja 1930.

Marija Frančiška Šervier.

Spominski dan 14. december.

Kadar so bile težke socialne razmere, sta katoliško prepričanje in ljubezen vedno rodila ljudi, ki so kakor pravi angeli skušali lajšati te težke razmere. Tak angel krščanske pomoči je bila v preteklem stoletju Marija Frančiška Šervier.

Narodila se je 3. januarja leta 1819 v starodavnem nemškem mestu Ahen. Njen oče je bil bogat tovarnar, ki je imel veliko tovarno za igle. Kot otrok je kazala veliko zrelost ne le v posvetnem znanju, temveč tudi v umevanju verskih resnic. Ravno tako pa je kazala tudi pravo in globoko pobožnost. Pa je morala v tej dobi že tudi izgovajati težke notranje boje, ki so jo vedno bolj očiščevali in dvigali k popolnosti. Kakor je pozneje sama priznala, je imela največ prestatih od skušnjav počutnosti. Pri vsaki taki skušnjavi in priložnosti se je je polastil velik strah. Neka starejša dobra šivilja, ki je večkrat delala v njeni domači hiši, jo je pri neki priliki precej živo ljubkovala. To je Marijo Frančiško skrajno razburilo. Šla je na nek samotni kraj v hiši, je tam pokleknila in med solzami prosila Boga odpuščanja. Še le, ko je celo uro molila, se je pomirila. Obljubila je trdno, da takega ljubkovanja nikdar ne bo več pripustiti, čeprav ji je bilo težko, je to obljubo tudi zvesto držala. Bog jo je obiskoval tudi z izrednimi milostmi. V noči pred svojo prvo spovedjo se je že sama naravnost Bogu spovedala tako skesano, da ji je bila zjutraj blazina čisto premočena od solz. Drugič je zopet čutila v sebi, kako Gospod od nje zahteva, da se odpove vsaki čutnosti in da nikdar v življenju ne stori prostovoljnega greha. Obenem pa se je porodila v njeni duši želja in pa odločen sklep, da hoče ugoditi tej Gospodovi zahtevi. S to ljubeznijo do Boga je pa rastla v njenem srcu tudi ljubezen do ubogih. V vsakem ubožcu je videla z očmi vere Boga in ničesar si ni želela bolj, kakor velikokrat izpolniti besede Kristusove: »Karkoli ste najmanjšemu mojih bratov storili, ste meni storili.«

Leta 1940 so ustanovile bogate gospe v njenem domačem mestu družbo, katere članice so obiskovale po hišah reveže in bolnike ter jim stregle. Ena

prvih članic je bila Marija Frančiška Šervier. Ona je spravila v društvo živahno življenje, je izprosila pri bogatejših družinah, da so ob gotovih dnevih dajale siromakom hrano ali pa vsaj pomagale z denarnimi prispevki. Še veliko bolj pa je gnalo Marijo Frančiško, da je bližnjemu pomagala v njegovi dušni bedi. Veliko se je trudila za spreobrnjenje padlih ljudi, bolnike je lepo učila, jih pripravljala za sprejem svetih zakramentov in jim bila v duhovno pomoč ob smrtni uri. Ni čudno, da je v vsem Ahenu imela kmalu le eno ime — mati ubogih.

Dolgo se je Marija Frančiška bavila z mislijo, da bi vstopila v kak samostan. A ni se mogla prav odločiti, v katero. Dokler je svojemu očetu vodila gospodinjstvo, se je zadovoljila s tem, da je bila v tretjem redu sv. Frančiška Asiškega, katerega pravila je v pravem redovnem duhu natančno izpolnjevala. Ko ji je pa nagla smrt pobrala očeta, je začela misliti še z večjo odločnostjo na samostan. Tu pa je stopila leta 1845 pred njo neka njena tovarišica zelo resnega značaja in izjavila, da je volja božja, da Marija Frančiška ustanovi posebno družbo za izvrševanje del krščanskega usmiljenja. Marija Frančiška se je branila, češ, da za kaj takega ni sposobna, a njena prijateljica ni odnehalo in tudi drugi so ji tako dolgo prigovarjali, da se je udala. S štirimi tovarišicami je začela v posebni hiši redovno življenje. Bavile so se s postrežbo bolnikov in z reševanjem padlih deklet. Vedno bolj se je širil delokrog nove družbe, s tem pa tudi njene potrebe. Te so bile včasih tako velike, da so redovnice že obupovale. A neomejeno zaupanje je imela prednica Marija Frančiška. Ob takih prilikah je navadno govorila: »Če Bog hoče naše delo, bo nam dal tudi sredstev za to.« In ni se motila. Vedno je prišla pomoč. Če drugače ne, pa tako, da se je Marija Frančiška napravila na beraško pot in si pribirala sredstev za svojo ustanovo.

Leta 1851 je dobila nova družba, ki se je imenovala »Uboge sestre svetega Frančiška« cerkveno potrdilo. Na god svete Klare tega leta so Marija Frančiška in njenih 23 tovarišic oblekle novo redovno obleko. Na novi družbi je bil poseben božji blagoslov. Vladal je v njej pravi redovni duh in zelo hitro se je širila. Marija Frančiška sama je ustanovila 30 naselbin, izmed teh večje število v Ameriki. Sama je potovala dvakrat tja, da je vse potrebno ukrenila. Družba se ni ustrašila največjih